

रज्जुभिः पोडनम् । इति मनुः ॥
 कुट्टणः, पुं, स्त्री, (कुट्टि इधत् विक्रासोन्मुखीभवतीति ।
 कुट्टि + “वधादिभ्यश्चित्” । उणां १ । १०८ । इति
 क्लृप्तश्च ॥ विक्रासोन्मुखीभवतीति । इधदिक-
 सिता क्लृप्ता । तत्पर्यायः । सुकुणः २ । इत्यमरः ॥
 कोषः ३ । इति जटाधरः ॥ (यथा, माघे । २।७ ।
 “द्योतितान्तः समैः कुन्दकुट्टणायदतः स्मितैः” ॥)
 कुठ छिदि । सौत्रधातुरयम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (भा-पर-सक-सेट् ।) कुठेरः कुठारः कुठाकुः ।
 इति दुर्गादासः ॥
 कुठ इ खोटने । वैकल्ये । आलस्ये । इति कविकल्प-
 द्रुमः ॥ (भा-पर-सक-सेट्-इदित् ।) पञ्चमखरी ।
 कर्मणि इ कुण्ठते । वैकल्यं विकलीभावः ।
 आलस्यं मन्दीभावः । कुण्ठति खड्गः शोकात्
 वृद्धो वा । इति दुर्गादासः ॥
 कुठः, पुं, (कुण्ठते छिद्यतेऽसौ । कुठ छेदने + कर्मणि
 घञर्थे कः ।) वृद्धः । इत्यमरः । २ । ४ । ५ ॥
 कुठरः, पुं, (कुठ + बाङलकात् करन् ।) मशान-
 दण्डवन्धनार्थस्तम्भः । तत्पर्यायः । दण्डविक्रमः
 २ । इत्यमरः । २ । ६ । ७४ ॥ (नागविशेषः ।
 यथा, महाभारते १ । ३५ । १५ ।
 “कुठरः कुञ्जरश्चैव तथा नागः प्रभाकरः” ॥
 कुठाकुः, पुं, (कोठति आहन्ति भिगति काळम् ।
 कुठ छेदने + आकुन् क्तिञ् ।) पक्षिविशेषः ।
 इत्युणादिकोषः । काठटोकरा इति भाषा ॥
 कुठाटङ्गः, पुं स्त्री, (कुठारखट्वा इव । पृषोदरादित्वात्
 रणोपे साधुः ।) कुठारः । इति जटाधरः ॥
 कुठारः, पुं स्त्री, (कोठतीत्यनेन । कुठ + करणे
 चारन् ।) अस्त्रविशेषः । कुडाल इति भाषा ।
 तत्पर्यायः । सुधितिः २ परशुः ३ परश्वधः ४ ।
 इत्यमरः । २ । ८ । ६९ ॥ कुठारी ५ परशुः ६
 परश्वधः ७ परश्वधः ८ । इति वट्टीका ॥ कुठाटङ्गः
 ६ कुण्डः १० । इति जटाधरः ॥ (यथा,
 श्रीमद्भागवते ३ । २५ । १२ ।
 “तं त्वागवाहं शरणं शरण्यं
 सभृत्यसंसारतरोः कुठारम्” ॥)
 कुठारः, पुं, (कुण्ठते छिद्यतेऽसौ । कुठ + कर्मणि
 चारन् ।) वृद्धः । इति शब्दरत्नावली ॥
 कुठारः, पुं, (कुठ + आर ।) वृद्धः । वागरः । इति
 मेदिनी ॥ शस्त्रकारः । इति शब्दरत्नावली ॥
 कुठिः, पुं, (कुठ + “कुठिक्क्योर्नोपश्च” । उणां ४ ।
 १४३ । इति इन् क्तिञ् ।) पर्वतः । वृद्धः ।
 इत्युणादिकोषः ॥
 कुठिकाः, पुं, (कुठ + इकन् क्तिञ् ।) कुठम् । इति
 शारदावली । कुड् इति भाषा ॥
 कुठेरः, पुं, (कुण्ठति तापयति वैकल्यं करोति वा ।
 कुठि खोटने वैकल्ये आलस्ये च + “पतिकठि-
 कुठीति” । उणां १ । ५६ । इति यरक् बाङल-
 कात् नुमोऽभावः ।) अग्निः । इति शब्दमाला ॥
 तुलसी । इत्युणादिकोषः ॥ अर्जकः । इति राज-
 निर्णयः ॥ वर्वरी इति ख्यातः ।
 (यथा, गोः रामायणे ३ । १७ । १० ।

“दाडिमान् करवीराश्च अशोकास्तिलकास्तथा ।
 अङ्गोटांश्च कुठेरांश्च नीलाशोकांश्च सर्वशः” ॥)
 कुठेरकः, पुं, (कुठेर इव कायति प्रकाशते । कै + कः ।)
 पर्यायः । इत्यमरः । २ । ४ । ७६ ॥ तुलसी इति
 ख्यातः । श्वेतच्छदः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ श्वेततुलसी
 वालुइ तुलसी इति च ख्यातः । (अस्य पर्यायाः ।
 “अर्जकः श्वेतपर्यायो गन्धपुलः कुठेरकः” ।
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् । वर्वरी । एतदर्थे-
 ऽस्य पर्याया यथा,—भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे
 प्रथमभागे ।
 “वर्वरी तुवरीतुङ्गी खरपुष्पाजगन्धिका ।
 पर्यायस्तत्र ह्येष तु कठिक्ककुठेरकौ” ॥
 गुणाश्चास्य वर्वरीशब्दे ज्ञेयाः ॥) नन्दीवृद्धः ।
 इति राजनिर्णयः ॥
 कुठेरजः, पुं, (कुठेर इव जायते । जन् + डः ।) कुठे-
 रकः । श्वेततुलसी । इति शब्दरत्नावली ॥
 कुठेरः, पुं, (कुठ + यरक् ।) चामरवातः । चाम-
 रेर वातास इति भाषा । तत्पर्यायः । मज्जकः
 २ । इति चिकित्सकः ॥
 कुड शि बाळ्ये । अदने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुरा-
 पर-सक-सक-सेट् ।) एतदाद्याश्चत्वारः पञ्चम-
 खरिणः । बाळ्यमिह शिशुयापारः । शि कुडिति
 अकुडित् खिताभिः शिशुः । इति दुर्गादासः ॥
 कुड इ वैकल्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-पर-
 सक-सेट्-इदित् ।) इ कर्मणि कुण्ठते । कुण्ठति
 जनं देवः विकलं करोतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
 कुड इ ड दाहे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा-आल-
 सक-सेट्-इदित् ।) इ कर्मणि कुण्ठते । ड
 कुण्ठते इति दुर्गादासः ॥
 कुड इ क रणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुरा-पर-
 सक-सेट्-इदित् ।) इ क कुण्ठयति । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 कुडपः, पुं, (कुड + कपन् ।) कुडवपरिमाणम् । इत्य-
 मरटीकायां खामी ॥
 कुडवः, पुं, (कुण्ठति परिमाति अनेनास्मिन् वा । कुड
 + कपन् ।) परिमाणविशेषः । (यथा, आर्या-
 यमश्रुत्याम् । १३० । “उपनीव कमलकुडवं
 कथयति समव्यक्तित्वेने ह्यनिकः” ॥) स तु प्रस-
 चतुर्थांशः । इति जीलावली ॥ वैद्यकमते विप्र-
 रतपरिमाणम् । हात्रिंशत्तोलकमिति यावत् ।
 तत्पर्यायः । अङ्गुलिः २ अरुमारम् ३ शरावार्जम्
 ४ । इति परिभाषा ॥ (यदुक्तं वैद्यकपरिभाषायाम् ॥
 “रुचिकादिषु मानेषु यावन्न कुडवो भवेत् ।
 शुष्कद्रवार्द्रयोश्चापि तुल्यमानं प्रकीर्तितम्” ॥
 “प्रवृत्तिभ्यामङ्गुलिः स्यात् कुडवोऽर्जशरावकः ।
 अरुमानश्च स चोयः” । इति शार्ङ्गधरस्य पूर्व-
 खण्डे । १ अः ॥)
 कुडङ्गुली, स्त्री, (कुडी क्षुद्रा ऊची कारवेली ।) क्षुद्र-
 कारवेली । इति राजनिर्णयः ॥
 कुडिः, पुं, (कुण्ठते दहते इति । कुडि दाहे + इन् ।)
 शरीरम् । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादित्तिः ॥
 कुडिशः, पुं, (कुण्ठते भस्मतेऽसौ । कुड अदने +

बाङलकात् शः तत इट् ।) मत्स्यविशेषः । कुडिचि
 माच इति भाषा । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् ।
 हृद्यत्वम् । कषायत्वम् । अग्निदीपनत्वम् । लघुत्वम् ।
 स्निग्धत्वम् । वातरोगे पथ्यत्वम् । रोचनत्वम् ।
 वनकोष्ठबन्धकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥
 कुण्णः, पुं, (कुड् बाळ्ये + “वधादिभ्यश्चित्” ।
 उणां १ । १०८ । इति कलच् कुडेरपि । सुट् च ।)
 कुडणः । इत्यमरटीका सिद्धान्तकौमुदी च ॥
 कुण्यं, स्त्री, (कुडि + तच् साधुरिति यत् । कौते-
 रङ्गादित्वात् यक् ङुगागमश्च इत्युज्ज्वलदत्तादयः) ।
 भित्तिः । भित् देयाल इत्यादि भाषा । इत्यमरः ।
 २ । २ । ४ ॥ (यथा, महाभारते १ । १४५ । १० ।
 “सर्पिल्लैवसाभिश्च नाक्षया चाप्यनल्पया ।
 मृत्तिकां मिश्रयित्वा त्वं लेपं कुण्येषु दापय” ॥)
 विक्षेपनम् । इति मेदिनी ॥ कौतूहलम् । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 कुण्यकं, स्त्री, (कुण्य + खार्थे कन् ।) कुण्यम् । भित्तिः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 कुण्यच्छेदी, [न्] पुं, (कुण्यं भित्तिं छिनत्ति विदार-
 यतीति । कुण्य + छिद् + णिनिः ।) चौरविशेषः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ सिंदेल-चोर इति भाषा ॥
 कुण्यच्छेयं, स्त्री, (कुण्यस्थितं कुण्यस्य वा छेद्यम्) ।
 खानिकम् । इति चिकित्सकः । देवाक्षेर गर्तं
 इति भाषा ॥
 कुण्यमल्ली, स्त्री, (कुण्ये मल्ली इव । मत्स्य + जाति-
 त्वात् ङीष् यणोपः ।) गृहगोधिका । इति शब्द-
 रत्नावली ॥
 कुण्यमत्स्यः, पुं, (कुण्ये मत्स्य इव) । गृहगोधिका ।
 इति हेमचन्द्रः ॥
 कुण्य व क आभाषे । मत्स्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (अदन्त-तुरा-पर-सक-सेट्) । ऋषो मूर्धन्योपधः ।
 कुण्ययति । मत्स्योऽभिमुखीकरणम् । गुप्तोक्तिरि-
 त्यने । इति दुर्गादासः ॥
 कुण्य श उपकरणे । शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (तुरा-पर-सक-सेट्) । उपकरणं दानादिना
 पोषणम् । श कुण्यति दीनं दयालुः । कोशिता ।
 इति दुर्गादासः ॥
 कुण्यजः, पुं, (कुण्यं युक्तामादिकं जरयति । कुण्य + जु
 + बाङलकात् खच् ।) वृद्धविशेषः । वनवेतुषा
 इति भाषा । तत्पर्यायः । कुण्यज्ञा २ वृद्धः ३
 अरण्यावास्तुकः ४ । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् ।
 रुचिकारित्वम् । दीपनत्वम् । पाचनत्वम् । हित-
 त्वञ्च । एतच्छाकगुणाः । त्रिदोषनाशित्वम् ।
 मधुरत्वम् । रुचिकारित्वम् । दीपनत्वम् । ईष-
 त्ववायत्वम् । संध्याहित्वम् । पित्तक्षेपहरत्वम् ।
 लघुत्वञ्च । इति राजनिर्णयः ॥
 कुण्यपः, पुं, (क्षये + कपन् सख्यसारणञ्च) । श्वम् ।
 मृतशरीरम् । इत्यमरः । २ । ८ । ११८ ॥ (यथा,
 महाभारते-१४ । ६ । २२-२३ ।
 नारद उवाच ।
 “उन्मत्तवेशं बिभत् स चकमीति यथासुखम्
 वाराणस्यां महाराज ! दर्शनेषुमहेश्वरम् ॥